

У контексті завдань нашого дослідження виявлено та проаналізовано особливості управління опорним закладом освіти, що сформовані внаслідок впливу процесів децентралізації в освітній сфері. Особливості управління опорним закладом освіти, передусім пов'язані з легалізацією й упровадженням різних видів автономії освітнього закладу та отриманням нових повноважень, що корелюються з вимогами нових законодавчих документів у галузі освіти, процесами децентралізації та з підвищенням інтересу до управління закладами освіти місцевих громадських структур, агентів освітніх змін, представників регіональних інституцій тощо.

У цьому дослідженні зосереджено увагу на дефініції «управління», що розглядається як вплив на освітню систему опорного закладу, яка забезпечує цілеспрямоване, ефективне функціонування та розвиток цієї системи в умовах об'єднаної територіальної громади.

Серед особливостей управління опорним закладом освіти нами виокремлено ті, що здійснюють найбільший вплив на динаміку змін в організаційній структурі управління цим закладом, на розвиток ознак варіативності опорних закладів освіти, на характер розподілу управлінських функцій та повноважень між елементами новоствореної оргструктури.

За нашими висновками, узагальненими у процесі дослідження, важливою особливістю управління опорним закладом освіти в умовах децентралізації є потреби в організації цього процесу на засадах комплементарності, як системної взаємодії державних і громадських ланок управління, стимулювання принципів когерентності, що виявляється в узгодженні функцій, розширенні зв'язків між компонентами організаційної структури управління опорним закладом освіти, генерування регіонального впливу, що виявляється в оновленні зв'язків з зовнішнім середовищем ОТГ.

Виявлені вище особливості управління опорними закладами освіти в умовах децентралізації будуть ураховані у виконанні завдань наступних етапів наукового дослідження.

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ОСНОВА ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В МАЛИХ МІСТАХ УКРАЇНИ

Лісова Н. І., канд. пед. наук

Соціально-педагогічне партнерство в умовах малих міст визначаємо як нову форму відносин за демократичної моделі управління (об'єднання освітніх організацій для досягнення спільних цілей; механізм управління під час зміни ролі держави, типу взаємин ЗСО із зовнішнім середовищем), яке базу-

ється на діалогічних взаєминах партнерів, забезпечує їх єдність, гармонізацію соціальних і педагогічних структур та вироблення освітньої стратегії в розвитку ЗСО, що сприяє інтеграції інтересів різних соціальних груп в єдиному соціокультурному просторі малого міста.

У процесі дослідження запропоновано розгляд взаємодії школи й громадськості, у тому числі батьківської, як соціально-педагогічних партнерів із метою створення «Школи культури довіри» (власного вектора розвитку, вектора власного розвитку та розвитку громади, вектора розвитку культури мислення, ініціативи та творчої діяльності суб'єктів) у такій послідовності: «Школа формування довіри — Школа громадської довіри — Школа культури довіри». Це такий вид партнерства, який є с формою взаємодії на партнерсько-довірчих засадах, об'єднаний спільними цілями й завданнями, спрямований на створення комфортного освітнього простору для навчання, виховання й розвитку учня-Людини, гідного довіри.

Для впровадження соціально-педагогічного партнерства визначено організаційно-педагогічні умови (підготовка педагогічних колективів до роботи з учнями, батьками, представниками громадськості щодо формування довіри на різних рівнях; підготовка керівників самоврядних організацій до відповідної роботи; організація співпраці об'єднання «педагоги — діти — батьки — громада»; формування мотиваційної готовності педагогічного, батьківського, учнівського колективів та членів міської громади до взаємодії на партнерсько-довірчих засадах). Ефективність забезпечуватиметься за умови досягнення згоди між представниками органів влади та місцевого самоврядування, громадськості, тобто, якщо всі суб'єкти сповідуватимуть основи соціального партнерства та керуватимуться ними в процесі злагодженої взаємодії.

Запропоновано авторський варіант поетапного впровадження механізму взаємодії суб'єктів державно-громадського управління та державно-громадського партнерства розвитком ЗСО: від нижчого до вищого рівня, який має таку послідовність: адаптаційна взаємодія — довірча взаємодія — творча взаємодія.

Передбачено побудову взаємодії на принципах цілевизначення, співуправління, гуманізації, інтеграції, відповідальності, добровільності й свободи вибору, гідності й довіри. Подано способи соціалізації, навчання, виховання та розвитку особистості учня й усіх суб'єктів взаємодії (школи, сім'ї, громади), які сприяють розширенню соціокультурного й освітнього простору малого міста та переходу «від Школи культури довіри — до Міста (Громади) культури довіри».